

ענוי הדין ועוות הדין וחמס ושוד
 ושבר שעתידים בני קנן לעשות
 בכני הקדוש ברוך הוא, וזהו קול
 דמי אחיד, אחיד נקרא מצד
 אותם שנאמר בהם הרגו איש את
 אחיו.

(א"א) ויאמר יהו"ה אל קנן אי הכל
 אחיד, אמר רבי שמעון, וכי לא
 היה יודע הקדוש ברוך הוא איפה
 הכל שהיה שואל איה הכל
 אחיד? וכי הוא לא היה יודע
 שהקדוש ברוך הוא אין דבר
 מכסה ממנו, אפלו מחשבת הלב,
 כל שכן דבר של העולם, שאמר
 לא ידעתי השמר אחי אנכי?
 אלא, אוי לטפשים אטומי הלב,
 ועינים להם ולא מסתפלים אלא
 בתבן לאכל ממנו כבהמות,
 שחכמים שפפירים בחטא של
 התורה, שהיא עשרים ושתים
 אותיות כחשבון חט"ה, אלו
 זורקים התבן מן התורה,
 ואוכלים את החטא של התורה
 מבפנים. עוד אראה לכם סודות
 טמירים בפסוק זה, בזמן שהרג
 קנן את הכל, עלה א"י מן אדני
 ונשא דין, א' הוא אנכי, האם
 העליונה, י' יהו"ה של יודיין
 אבא, שעלו לתבע דין על בנם
 שהוא הכל, ומשום זה אמר
 הקדוש ברוך הוא אי הכל אחיד.
 באותו הזמן הוא אמר לא ידעתי
 השמר אחי אנכי. ראה הקדוש
 ברוך הוא שלא הזכיר י', אלא
 א' שהוא אנכי, אמר לו קול דמי
 אחיד צעקים אלי, דם אחיד היה
 צריך להיות, מה זה דמי? אלא זה דם י'. ועוד דמי הוא דין כחשבון שנשא מן אדני, והכל
 אמת, ששלשה שמות כלולים באותו שם, האב האם והבת, שהם יהו"ה אהי"ה אדני, משום
 שהכל היה דמות של אדם שלמעלה שהוא העמוד האמצעי, והוא הקול שנאמר בו קול דמי
 אחיד. ויש סוד אחר, קול דמי? קול דם היה צריך להיות, אלא תרגם אונקלוס, קול דם ורעיות
 שעתידים לצאת מאחיד, והם ששים רבוא.

ע"ב) הדין וחמס ושוד ושבר דעתידין בנוי דקין
 למעבד לבנוי דקודשא בריך הוא, ודא איהו
 קול דמי אחיד, אחיד אתקרי מסטרא דאנון
 דאתמר בהון (שמות לב כז) הרגו איש את אחיו.

(נ"א) ויאמר יהו"ה אל קנן אי הכל אחיד, אמר רבי שמעון וכי
 לא היה ידע קודשא בריך הוא אי הכל דהוה שאיל
 אי הכל אחיד, וכי איהו לא הוה ידע דקודשא בריך הוא לית
 מלה דיתבסי מניה אפילו מחשבה דלכא כל שפן מלה דעלמא,
 דאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי, אלא ווי לון למפשין אטימין
 דלכא ועיינין לון ולא מסתכלין אלא בתבן למיכל מניה כבעירן,
 דחסימין דידעין בחטא דאורייתא דאיהו שנים ועשרים אתון
 כחשבון חט"ה, אלו ורקין תבנא מדאורייתא ואכלין חטא דאורייתא
 מלגו, תו אחיו לכוון ריון טמירין בהאי קרא בזמנא דקטל קון להכל,
 סליק א"י מן אדני ואשתאר דין, א' איהו אנכי אימא עלאה, י'
 יהוה דיודין אבא, דסליקו למתבע דינא על בנייהו דאיהו הכל
 ובגין דא אמר קודשא בריך הוא אי הכל אחיד.

בתהוא זמנא אמר איהו לא ידעתי השומר אחי אנכי, חמא
 קודשא בריך הוא דלא אדכור י', אלא א' דאיהו אנכי,
 אמר ליה קול דמי אחיד צעקים אלי, דם אחיד מבעי ליה, מאי
 דמי, אלא דא דם י', ועוד דמי איהו דין כחשבון דאשתאר מן
 אדני, וכלא קשומ, דתלת שמיהן כלילין בתהוא שמא, אבא ואימא
 וברתא, דאנון יהו"ה אהי"ה אדני, בגין דהכל הוה דיוקנא דאדם
 דלעילא דאיהו עמודא דאמצעייתא ואיהו קול דאתמר ביה קול
 דמי אחיד, ואית רזא אחרא, קול דמי, קול דם מבעי ליה, אלא
 תרגם אונקלוס קל דם ורעין דעתידין למיפק מן אחוד, ואנון שתין
 רבוא.

בתהוא זמנא דחמא דחובא דא באתר עלאה הוה תליא, הרהר
 בתויבתא ואמר גדול עוני מנשוא, הן גרשת אותי היום
 מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונר בארץ וכו', הכא
 אתרמז גלגולא דרשיעיא דאתמר בהון ובכך ראיתי רשעים קברים
 צריך להיות, מה זה דמי? אלא זה דם י'. ועוד דמי הוא דין כחשבון שנשא מן אדני, והם ששים רבוא.
 אמת, ששלשה שמות כלולים באותו שם, האב האם והבת, שהם יהו"ה אהי"ה אדני, משום
 שהכל היה דמות של אדם שלמעלה שהוא העמוד האמצעי, והוא הקול שנאמר בו קול דמי
 אחיד. ויש סוד אחר, קול דמי? קול דם היה צריך להיות, אלא תרגם אונקלוס, קול דם ורעיות
 שעתידים לצאת מאחיד, והם ששים רבוא.

באותו זמן שראה שהחטא הזה היה תלוי במקום עליון, הרהר בתשובה, ואמר גדול עוני
 מנשוא, הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונר בארץ וכו'. כאן
 נרמז גלגולא דרשיעיא שנאמר בהם ובכך ראיתי רשעים קברים וכו'. וזהו הן גרשת אתי

היום - זה גלגול ראשון, והייתי נע - זה גלגול שני, ונד - זה גלגול שלישי, וזהו סוד על שלשה פשעי ישראל, אם שב בתשובה בשלשה גלגולים - יפה, ואם לא - פתוב בו ועל ארבעה לא אשיבנו, לא מחזיר אותו בגוף אחר, אלא יד ליד לא ינקה רע, וכף הולך נע ונד עד ששים רבוא, ולכל אחד כפי כחו, של אותו שהורג כף, הקדוש ברוך הוא נוטל ממנו נקמה. (ע"כ)

בספר אחר.

אמר רבי אלעזר: אם כן, כשנודע שכל הצרות הללו יהיו בגלות האחרונה, למה נאמר קניתי איש את יהו"ה? אם תאמר בשביל קניי שיצא ממנו זרע מעלה, אחר שהוא יתפנס, יתעוררו בני קין להחריב את העולם, ומהם קול דמי אחיך צועקים, זהו שכתוב משוד עניים מאנקת אביונים כו'. אמר לו רבי שמעון: בני, קין היה מצד העץ של טוב ורע, והתפשטות הטוב היתה בגלגול עד קניי חותן משה, משם ואילך התפשטות הרע, ומשום שהראה לו הקדוש ברוך הוא מה שעתידים לעשות בניו לישראל בכל דור ודור, שהכל הוא הראה לו, הוא אמר גדול עוני מנשוא, ומנין לנו שהראה לו את גלגולו בכל דור ודור? זהו שכתוב הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתור והייתי נע ונד בארץ, נע ונד ודאי, כאן רומז את גלגולו ושל בניו. זהו שכתוב וכך ראיתי רשעים קברים וכאו, והרי בארנו אותם ומשלם לשנאיו וכו'. הן גרשתי אותי - זה גלגול ראשון, היום - כמו אותו שנאמר בו היום אם בקלו תשמעו, והייתי נע ונד - שני גלגולים אחרים, אסתור - כאן רמז ויאמר אסתירה פני מהם וכו', והן כל אלה יפעל אל פעמים

וכאו וכו', ודא איהו הן גרשת אותי היום דא גלגולא קדמאה, והייתי נע דא גלגולא תניינא, ונד דא גלגולא תליתאה, דא איהו רוא על שלשה פשעי ישראל, אם תב בתויבתא בתלת גלגולין שפיר, ואם לא, כתיב ביה ועל ארבעה לא אשיבנו, לא אהדר ליה בגופא אחרא, אלא יד ליד לא ינקה רע והכי אויל נע ונד עד שתין רבוא, ולכל חר כפום חיליה, דההוא דקטיל הכי נטיל קודשא בריך הוא נוקמא מניה.

אמר רבי אלעזר אם כן אשתמודע דכל עאקו דא יהא בגלותא בתראה, אמאי אתמר (בראשית ד ב) קניתי איש את יהו"ה, אי תימא בגין קני דנפיק מניה זרעא מעליא, פתר דיתכניש איהו יתערוו בני דקין לחרבא עלמא, ומנייהו קול דמי אחיך צועקים, הדא הוא דכתיב (תהלים יג ו) משוד עניים מאנקת אביונים וכו'.

אמר ליה רבי שמעון, ברי, קין מסטרא דאילנא טוב ורע הוה, ואתפשטותא דטוב הוה בגלגולא עד קני חותן משה, מתמן ואילך אתפשטותא דרע, ובגין דאחזי ליה קודשא בריך הוא מה דעתידין למעבד בניו לישראל בכל דרא ודרא, דכלא אחזי ליה, אמר גדול עוני מנשוא, ומנא לן דאחזי ליה גלגולא דיליה בכל דרא ודרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ד יד) הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתור והייתי נע ונד בארץ, נע ונד ודאי, הכא רמיז גלגולא דיליה ובנוי, הדא הוא דכתיב (קהלת ח ט) ובכן ראיתי רשעים קברים וכאו, והא אוקימנא לון (דברים ז ט) ומשלם לשנאיו וכו', הן גרשת אותי דא גלגולא קדמאה, היום פההוא דאתמר ביה (תהלים צה ז) היום אם בקולו תשמעו, והייתי נע ונד תרין גלגולין אחרנין, אסתור הכא רמיז (דברים לב ט) ויאמר אסתירה פני מהם וכו', גלגולים אחרים, אסתור - כאן רמז ויאמר אסתירה פני מהם וכו', והן כל אלה יפעל אל פעמים